

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/299/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213212319
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1213212319.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcov: X/ B. V., Z. Z. X, Z., X/ S. V., Z. Z. X, Z., zastúpená splnomocneným zástupcom Pavlom Jakubcom, Bancíkovej 3, Bratislava, proti žalovaným: X/ G. Q., Z. X, Z., X/ W. Z., L. X, B., X/ W.L. Z., K. XX, Q., X/ K. W. M. L. Z. - W. Č. Z. L., W. XX, Z., X/ B. M., Z. X, Z., X/ B. V., Z. X, Z., X/ W. V., Z. X, Z., X/ V. H., Z. X, Z., X/ W. H., Z. X, Z., XX/ W. Y., Z. X, Z., XX/ W. K., Z. X, Z., XX/ W. W. F., Z. X, Z., XX/ B. F. F., Z. X, Z., XX/ Ján Š., Z. X, Z., XX/ V. M., Z. X, Z., XX/ E. M., Z. X, Z., XX/ W. M., Q. XXXX/XX, Z., XX/ Z. T., Z. X, Z., XX/ F. T., Z. X, Z., XX/ R. W. Č., Z. X, Z., XX/ W. W. Č., Z. X, Z., XX/ W. Š., I. Z. Z. X, Z., XX/ W. Š., I. Z. Z. X, Z., XX/ R. L. Y., X. X, Z., XX/ R. V. Y., Ď. X, Z., XX/ X. G. B., M. M. L. T., G. XA, Z., R.: XX XXX XXX, XX/ W. Z., I. Z. Z. X, Z., XX/ V. E. W., Z. X, Z., XX/ T. W., Z. X, Z., XX/ O. D., Z. X, Z., XX/ R. V. W., Z. X, Z., XX/ Q. N., Z. X, Z., XX/ W. N., Z. X, Z., XX/ R. L. V., Z. X, Z., XX/ K. V., Z. X, Z., XX/ S. F., Z. X, Z., XX/ V. N., Z. X, Z., XX/ Š.R. Š.N., K. X, Z., XX/ W. Š., N. X, Z., XX/ S. I., Z. X, Z., XX/ E. Q., Z. X, XXX XX Z., za všetkých koná M. Z., M..L..T., R.: XX XXX XXX, G. X, Z., právne zastúpený Mgr. Evou Bognárovou, advokátkou, Krížna 17, Bratislava, o určenie neplatnosti písomného hlasovania, na odvolanie žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 6. novembra 2017, č. k. 9C/86/2013-327, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalovaní 1/ až 41/ majú voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali voči žalovaným 1/ - 41/ určenia neplatnosti písomného hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov na Z. U. X, X, X F. X O. Z., ktoré sa uskutočnilo v dňoch 20.3.2013 až 29.3.2013 vo veci revitalizácie a financovania bytového domu. Žalovaným priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ a žalovaní sú vlastníkami bytu v bytovom dome na Z. U. Č. X, X, X, X O. Z., ktorí majú zmysle § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. právo a zároveň povinnosť zúčastňovať sa na správe bytového domu pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku. Ďalej mal súd prvej inštancie v konaní preukázané, že zástupca žalovaných M. Z., M..L..T. ako správca vykonáva

správu bytového domu na Z. U.. Č.. X, X, X F. X na základe zmluvy o výkone správy z 27.9.2010. Dňa 7.3.2013 vyhlásila konateľka spoločnosti M. Z., M..L..T.. hlasovanie v zmysle § 14 ods. 6, ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z., ktoré sa malo uskutočniť osobnou návštevou bytov v dňoch 20.3.2013 do 29.3.2013. Za overovateľov podpisov na písomnom hlasovaní o úvere boli na schôdzi vlastníkov bytov dňa 21.12.2013 E. W. Y., B. V., R.. V. W. F. B. M.. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že žalobcovia do spisu založili hlasovací lístok pre písomné hlasovanie, konané v dňoch 20.3.2013 až 29.3.2013. Súčasť spisu tvorili aj jednotlivé, už vyplnené hlasovacie lístky z písomného hlasovania v dňoch 20.3.2013 do 29.3.2013. Tieto obsahovo korešpondovali s nevyplneným hlasovacím lístkom (predloženým do konania žalobcami). Do spisu bolo založených vyplnených 26 hlasovacích lístkov. Hlasovací lístok vyplnený žalobcami absentoval. Z výpovede svedka J. X., ktorý bol v inkriminovanom čase poverený správou bytového domu na Z. U., súd prvej inštancie zistil, že výsledky vyvesil v spoločných priestoroch, kde boli presklené skrinky a kde sa vyvesovali oznamy, pričom uvedené miesto bolo obvyklým miestom na vyvesovanie oznámení. Výsledky hlasovania obdržal 2.4.2013 a hneď v tento deň ich aj v dome obvyklým spôsobom zverejnil. Svedok W. Y. pred súdom prvej inštancie potvrdil, že vyhodnotenie písomného hlasovania sa posúvalo správcovi a štandardne sa zverejnilo. K zverejneniu došlo, pravdepodobne tesne po dátume vyhotovenia výsledkov hlasovania zo dňa 2.4.2013. Ozrejmil, že pokiaľ žalobcovia nie sú uvedení na hlasovacích lístkoch, tak nehlasovali. Na priamy dotaz žalobcu 1/ svedok uviedol, že mu hlasovací lístok neodovzdal. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že svedkyňa S. I. pri svojom výsluchu dňa 29.5.2017 nevedela uviesť, ako a kedy sa dozvedela o nastolených otázkach v spornom hlasovaní. K nej do bytu prišiel pán Y.Š. F. B. W. od ktorých obdržala hlasovací lístok. Tento vyplnila, podpísala a odovzdala späť. Obvykle sa informácie vyvesovali buď na bráne, alebo na vývesnej skrínke, prípadne na jej skle. Niektoré oznamy sa dávali aj do schránok, avšak nie vždy ich obdržali všetci vlastníci. O. O. si na to ako a kedy došlo k oznámeniu výsledkov hlasovania nepamätal. Obvyklým spôsobom oznamovania informácií v bytovom dome bolo, že tieto sa dávali do schránok, boli vyvesené na nástenke alebo dverách bytového domu.

3. Za zisteného skutkového stavu, právne odkazujúc na § 8a ods. 1, § 14 ods. 3,6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“), dospel súd prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti žaloby. Vo vzťahu k skúmaniu vecnej legitímácie strán sporu uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobcovia 1/ a 2/ sa na predmetnom hlasovaní nezúčastnili, z ktorého dôvodu nie sú vo veci aktívne vecne legitimovaní na podanie žaloby, pretože nie sú prehlasovanými vlastníkmi. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobcom 1/ a 2/ sa nepodarilo preukázať ani dodržanie 15 dňovej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby, ktorá v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. začala plynúť počnúc oznámením výsledkov písomného hlasovania v bytovom dome obvyklým spôsobom. V tejto súvislosti súd prvej inštancie prijal záver, že obvyklým spôsobom oznamovania informácií bol ten, že oznamovateľ vyvesil konkrétny oznam v spoločných priestoroch na viditeľnom mieste (nástenke, dverách, vývesnej skrínke), pričom v niektorých prípadoch sa doručovali oznámenia aj do schránok (súčasne s ich zverejnením v spoločných priestoroch). Na základe výsledkov vykonaného dokazovania prvoinštančný súd ustálil, že dátumom oznámenia výsledkov hlasovania je 2.4.2013, kedy došlo k vyveseniu výsledkov hlasovania v bytovom dome obvyklým spôsobom, a to v spoločných priestoroch domu. Lehota na podanie žaloby o preskúmanie výsledkov hlasovania vlastníkov tak uplynula dňa 17.4.2013, pričom žalobcovia 1/ a 2/ podali žalobu po uplynutí zákonnej lehoty až dňa 22.4.2013. Na tvrdenie žalobcu 1/, že o výsledku hlasovania sa dozvedeli až dňa 9.4.2013 súd prvej inštancie neprihliadol, nakoľko toto v konaní nepreukázali. Tento argument vyhodnotil za irelevantný aj z dôvodu, že zákon nespája začiatok plynutia prekluzívnej lehoty s nadobudnutím vedomosti o obsahu samotného oznámenia tým - ktorým vlastníkom, ale s okamihom jeho oznámenia v dome obvyklým spôsobom. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie nepristúpil k preskúmaniu merita veci a to námietok žalobcov týkajúcich sa procesných chýb v priebehu hlasovania. Zároveň v dôvodoch napadnutého rozsudku ozrejmil, že z rovnakých dôvodov nevykonal ani ďalšie žalobcami navrhované dokazovanie. Nad rámec súd prvej inštancie uviedol, že ďalšie hlasovanie vlastníkov o priebehu spôsobe, financovania a celkovej realizácie zateplenia bytového domu sa uskutočnilo v decembri 2013. Zdôraznil, že v prípade, ak by aj boli v prejednávanej veci splnené podmienky na meritórne preskúmanie veci, takéto rozhodnutie súdu by bolo neuplatniteľné a nezasiahlo by do práv a povinností sporových strán, nakoľko v bytovom dome sa jeho rekonštrukcia už uskutočnila. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.1, § 262 ods.1 C.s.p.. tak, že plne procesne úspešným žalovaným priznal voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia 1/ a 2/. Namietali, že im súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces; že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odôvodnení odvolania uviedli, že napadnutý rozsudok je formalistický a nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalobcovia 1/ a 2/ zotrvali na tom, že uplatnený nárok je dôvodný, čo v konaní dostatočným spôsobom preukázali. Porušenie práva na spravodlivý proces videli v tom, že prvoinštančný súd v rozpore s § 220 ods. 2 C.s.p. jasne a výstižne nevysvetlil, z akého dôvodu nevychádzal z vykonaných dôkazov a riadne ich nevyhodnotil. Zároveň zdôraznili skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď viaceré z vykonaných dôkazov neposudzoval z hľadiska ich významu aj ako nepriame dôkazy, ktoré vo svojom súhrne boli dostatočne presvedčivé a vytvárali reťazec dôkazov vylučujúci závery žalovaných. Žalobcovia mali ďalej za to, že vzhľadom na produkované dôkazy v súdnom konaní uniesli dôkazné bremeno a preukázali relevantné skutočnosti uvedené v žalobe, v písomných vyjadreniach, ako aj v prednesoch uskutočnených v rámci súdneho konania. Namietali, že od 1.9.2010 nebola vykonávaná správa bytového domu na Z. U. X, X, X F. X O. Z.. Uviedli, že vlastník bytu W. Y. v rozpore so zákonom č. 182/1993 Z.z. zvolal schôdzu vlastníkov bytov a dňa 30.8.2010 na nej inicioval hlasovanie o forme správy bytového domu, dňa 27. 9.2010 bola vlastníkom bytov vnútená zmluva o výkone správy so správcom M. Z., M..L..T.. Na súde prvej inštancie sa domáhali vyslovenia neplatnosti hlasovania zo dňa 30.08.2010. Zdôraznili, že podľa nich neobstojí argumentácia súdu, že spoločnosť M. Z., M..L..T. bola v rozhodnom čase správcom bytového domu, nakoľko na neprávne nemôže vzniknúť právo. V konaní pred súdom prvej inštancie navrhovali vykonať dôkazy týkajúce sa zmluvy o predaji časti podniku medzi B., F..M.. F. S. W. Z. M..L..T. zo dňa 31.01.2006, výpoveď zmluvy o výkone správy domu v predmetnom bytovom dome zo strany správcu S. a výsluch S. so sídlom Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava. Ďalej namietali, že podali žalobu na poštovú prepravu dňa 22.04.2013, pričom uvedený dátum považujú za deň doručenia návrhu na súd prvej inštancie. Sporné hlasovanie považovali za neplatné aj vzhľadom na to, že v decembri 2013 sa uskutočnilo hlasovanie o tých istých otázkach. Namietali, že súd prvej inštancie pred vyhlásením rozsudku z 06.11.2017 ich dostatočne neoboznámil s dôkazmi v spise, ignoroval ich žiadosť o záverečnú reč, nesprístupnil zápisnicu z pojednávania, ani nevyhovel písomnej žiadosti o doklady. Namietali tiež, že súd prvej inštancie mal bezdôvodné prietahy, nekonal hospodárne, dôkazy vyhodnocoval selektívne v neprospech žalobcov. Záverom odvolania zdôraznili, že prvoinštančný súd rozšíril počet žalovaných bez právneho dôvodu.

6. Žalovaní sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnili s rozhodnutím súdu prvej inštancie a považovali ho za správne a zákonné a navrhujú ho potvrdiť.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Odvolací súd sa stotožňuje s nosnými dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolacie námietky žalobcov neboli spôsobilé spochybniť správnosť pre vec podstatných skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktorý vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, správne zistil a vyhodnotil skutkový stav veci a tento aj správne právne posúdil. Žalobcovia v odvolaní neuviedli také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre nich mohli priviesť priaznivé rozhodnutie. Ich odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci.

9. V súvislosti s námietkou žalobcov týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd pripomína, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania. Judikatúra však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa

účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán pokiaľ majú význam pre rozhodnutie (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 46/05). Odvolaním napadnuté rozhodnutie uvádza skutkový stav, ktorý považoval súd prvej inštancie za rozhodujúci, stanoviská sporových strán k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy z ktorých vyvodil svoje právne názory. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Napadnutý rozsudok je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. a preto táto odvolacia námietka žalobcov nie je dôvodná.

10. Vo vzťahu k námietke žalobcov, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy odvolací súd konštatuje, že súd nemusí vykonať všetky stranou sporu navrhnuté dôkazy, výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je totiž výlučne na súde (§ 185 ods. 1 C.s.p.). Súd musí mať vyriešenú otázku, na preukázanie ktorej skutočnosti vykonáva ten ktorý dôkaz a musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdý stranou, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom. Súdu, ktorý vo veci koná a rozhoduje prináleží, aby sám posudzoval vhodnosť alebo účelovosť zvoleného procesného postupu v konaní, ktoré vedie. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 6.11.2017 rozhodol vo veci samej ako vyhlásil dokazovanie za skončené, keď mal zjavne zato, že pre rozhodnutie vo veci má dostatok podkladov. Pritom je treba zdôrazniť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby je okrem iného založené na jeho zistení, že žaloba nebola podaná v prekluzívnej 15 - dňovej lehote vyplývajúcej z ust. § 14 ods. 6 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov č. 182/1993 Z.z. v znení účinnom do 30.9.2004, t.j. pre nesplnenie hmotnoprávnej podmienky. Vzhľadom na nesplnenie tejto hmotnoprávnej nebolo pre rozhodnutie vo veci potrebné vykonať ďalšie dokazovanie smerujúce k skúmaniu hmotnoprávnej argumentácie žalobcov týkajúcej sa splnenia podmienok platnosti hlasovania, pretože výsledok by bol vždy rovnaký. Ostatné odvolacie námietky žalobcov, ako napr. platnosť zmluvy o výkone správy, boli vzhľadom na nesplnenie hmotnoprávnej podmienky týkajúcej sa včasnosti podania žaloby bezvýznamné a preto sa nimi ani odvolací súd nezaoberal. Pokiaľ odvolatelia navrhovali vykonať dôkaz predložením doručeníek, ktorým správca oznámil výsledky hlasovania vlastníkom, ktorí nemajú trvalý pobyt na Z. U. O. Z., odvolací súd zdôrazňuje, že tento dôkaz nie je relevantný, pretože v konaní bolo ustálené, že obvyklým spôsobom oznamovania výsledkov bolo ich zverejnenie v spoločných priestoroch na viditeľnom mieste, t. j. nástenke, dverách, vývesnej skrinke bytového domu. Ostatné navrhnuté dôkazy zo strany žalobcov boli pre výsledok sporu irelevantné, práve pre márne uplynutie 15 dňovej prekluzívnej lehoty na podanie predmetnej žaloby.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd nezistil ani žiadne vady vo vyhodnotení dokazovania zo strany súdu prvej inštancie, v čom spočívala ďalšia námietka odvolateľov vo vzťahu porušenia ich práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie podrobne v odôvodnení uviedol, ako treba vyložiť pojem „spôsob v dome obvyklý“. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo výpoveďami svedkov preukázané, že obvyklým spôsobom oznamovania informácií bol ten, že oznamovateľ vyvesil konkrétny oznam v spoločných priestoroch na viditeľnom mieste, t.j. nástenke, dverách, vývesnej skrinke. Uvedený spôsob obvyklého oznamovania informácií potvrdili všetci svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí (W. Y., J. X., S. I., O.L. O.).

12. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní spochybňovali výpoveď svedka J. X. a W. Y. (argumentáciou spočívajúcou v tvrdení, že svedok Y. chodí na šibačku s rodinou do Žiliny, že pracuje mimo Bratislavy a že správca je v sídle do 16,00 hod., že svedok Drahoš sa dištancuje od písomného hlasovania, ale dátum vyvesenia si pamätá po 4 rokoch), na túto námietku odvolací súd neprihliadol, nakoľko uvedené námietky odvolateľa nevyužili v rámci výsluchu uvedených svedkov pred súdom prvej inštancie.

13. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalobcov, že o výsledku sporného hlasovania sa dozvedeli až dňa 9.4.2013, po návrate od dcéry. Pre začatie plynutia uvedenej lehoty je významný okamih oznámenia oznamovanej skutočnosti a nie okamih získania vedomosti o oznamovanej skutočnosti (v danom prípade výsledku namietaného hlasovania) jednotlivými vlastníkami. Vykonaným

dokazovaním bolo preukázané, že výsledok namietaného hlasovania bol oznámený spôsobom v dome obvyklým, a to vyvesením oznámenia o výsledku hlasovania v spoločných priestoroch bytového domu dňa 2.4.2013. Vzhľadom na uvedené 15 - dňová prekluzívna lehota uplynula dňa 17.4.2013. Žalobcovia podali žalobu 22.4.2013, teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby o preskúmanie platnosti písomného hlasovania.

14. Zohľadniac vyššie uvedené je zrejmé, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne procesne úspešným žalovaným priznal proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).